

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/61/2023
Identifikačné číslo spisu:	1107203232
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1107203232.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1. P. U. K., narodeného XX. K. XXXX, S., S. XX, 2. N. O., narodeného XX. A. XXXX, R., A. X, 3. T. O., narodenej XX. X. XXXX, R., A. X, 4. Z. Q.X., narodenej XX. X. XXXX, C., P. XX, 5. P. N. O., narodenej X. H. XXXX, C., N. X, 6. P. G. Š., narodenej XX. X. XXXX, C., K. X, 7. P. C. O., narodeného XX. X. XXXX, C., M. X, 8. S. B. D., narodeného XX. A.Q. XXXX, K., Z. XX, zastúpených advokátskou kanceláriou advocatius s. r. o., Bratislava, Palackého 12, IČO: 36 868 752, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Žitkova 11, IČO: 36 854 140, zastúpenej Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Námestie Martina Benku 9, IČO: 35 886 625, o určení, že záložné právo nie je, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/16/2007, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 sp. zn. 8Co/84/2020, o sťažnosti sťažovateľov - (žalobcov 1. až 8.) proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo výroku o trovách dovolacieho konania, sp. zn. 1Cdo/12/2022 z 28. septembra 2022, takto

rozhodol:

Žalobcovia v 1. až 8. rade majú voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 9. mája 2019 č. k. 9C/16/2007-2298 určil, že záložné právo, zapísané na LV č. XXXX vedeným Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, týkajúce sa nehnuteľností uvedených v žalobe neexistuje (nie je). Žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 27. apríla 2021 sp. zn. 8Co/84/2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Určil, že žalobcovia 1/ až 8/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie (ďalej aj „dovolateľka“) 19. júla 2021, ktoré vzala späť podaním doručeným súdu prostredníctvom jej právneho zástupcu 19. septembra 2022.

4. Vzhľadom na dispozičný úkon dovolateľky, ktorá vzala dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle ustanovenia § 446 CSP dovolacie konanie zastavil.

5. Najvyšší súd uznesením z 28. septembra 2022 sp. zn. 1Cdo/12/2022 teda dovolacie konanie zastavil a žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

6. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalobcovia mali v konaní plný úspech, preto im proti neúspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Keďže im však v dovolaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd im ich náhradu nepriznal.

7. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

8. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 127/2023-29 z 9. marca 2023 bola prijatá na ďalšie konanie ústavná sťažnosť sťažovateľov, v ktorej sa sťažovatelia domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), namietajúc výrok uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/12/2022 z 28. septembra 2022, ktorým najvyšší súd rozhodol o trovách dovolacieho konania. Sťažovatelia navrhli napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

9. Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom IV. ÚS 127/2023-59 z 26. apríla 2023 rozhodol, že

1. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/12/2022 z 28. septembra 2022 vo výroku o náhrade trov dovolacieho konania b o l o p o r ú š e n é základné právo sťažovateľov vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/12/2022 z 28. septembra 2022 vo výroku o náhrade trov dovolacieho konania z r u š u j e a v e c v r a c i a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky j e p o v i n n ý nahradiť sťažovateľom trovy konania v sume 460,68 eura a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

10. V intenciách záväzného právneho názoru ústavného súdu, najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), viazaný rozhodnutím o vrátení veci na ďalšie konanie, ktoré je vykonateľné jeho doručením [§ 134 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] dospel k záveru, že o trovách dovolacieho konania je potrebné rozhodnúť tak, že žalobcovia v 1. až 8. rade majú voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

11. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP. Po preskúmaní obsahu spisu, dovolací súd zistil, že žalobcovia dňa 1. októbra 2021 doručili súdu vyjadrenie k dovolaniu žalovanej, teda skôr ako došlo k späťvzatiu dovolania zo strany žalovanej bez uvedenia dôvodu, ktoré bolo podané až 19. septembra 2022. Keďže žalovaná späťvzatím dovolania

procesne zavinila zastavenie konania, žalobcom vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.